

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 92

Maribor, petek 24. aprila 1931

»JUTRA«

Zahaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Valja mesečno prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Dunaj in Berlin o Beneševem ekspoziju

DOČIM NEMŠKI LISTI PRIZNAVAJO STVARNOST DR. BENEŠEVIH IZVAJANJ, PA JIH AVSTRIJSKI LISTI ODLOČNO ODKLANJAJO.

DUNAJ, 24. aprila. Izvajanja češkoslovaškega zunanega ministra dr. Beneša v zunanje-političnem odboru parlamenta, v katerih je včeraj naglašal, da avstrijsko-nemška carinska unija ni izvedljiva niti s političnega niti gospodarskega stališča, so izzvala v avstrijskem parlamentu veliko razburjenje. Dunajski listi protestirajo posebno proti temu, da se hoče dr. Beneš izdajati za nekakega zaščitnika Avstrije.

Tako piše »Neue Wiener Zeitung«, da je najvažnejši del Beneševoga govora njegova izjava, da brez sporazuma med Berlinom in Parizom ni misliti na trajni mir v Evropi. Tudi gospodarske ideje dr. Beneša potrebujejo še pojasnila. Tako je dr. Beneš popolnoma pozabil na reparacijski problem, ki je eden glavnih razlogov za sedanjo gospodarsko krizo.

»Wiener Neueste Nachrichten« naglašajo, da se samo z navajanjem dokazov proti avstrijsko-nemški carinski uniji, tega načrta ne bo moglo spraviti s sveta.

»Arbeiter Zeitung« piše, da bi dr. Be-

neš carinsko unijo med Avstrijo in Nemčijo najraje prepovedal in diktiral Nemcem, kaj morajo storiti. To pa pomeni poseganje v notranje razmere druge države, proti čemer se je treba odločno zavarovati. Češkoslovaška neprestano naglašala, da stremi po zbliznanju z Avstrijo. Ko pa je bila pred leti pogodba med Avstrijo, Češkoslovaško in Italijo o uvedbi prednostnih carin že skoro gotova, pa so se pogajanja z zadnjem trenutku razbila samo vsled odpora praške vlade.

BERLIN, 24. aprila. Ekspoze češkoslovaškega zunanjega ministra je vzbudil v javnosti največje zanimanje. Časopisje naglašajo svoje zadovoljstvo nad stvarnostjo Beneševih izvajani, vendar odločno zavrača trditve, da je smatratl dunajski dogovor kot politicum in ne kot čisto gospodarski ukrep. Dr. Beneš zatrjuje, da hoče carinska unija ustvariti dva gospodarska bloka v Evropi. Poudariti pa se mora, da Nemčija nikakor ne stremi po kaki gospodarski hegemoniji.

Novi momenti v Resnikovem procesu

NASPROTUJOČE SI IZPOVEDBE ZASLIŠANIH PRIČ.

Maribor, 24. aprila.

Razprava o nasilni smrti finančnega pripravnika Janka Resnika dne 7. septembra 1926 se nadaljuje in postaja vedno bolj napeta in zamotana. Vsi štirje obtoženci slejkoprej zanikajo vsako krivdo in da bi kjerkoli priznali, da so sodelovali pri umoru.

Veliko pozornost je vzbudilo včeraj pismo trgovca Pompreina iz Špilja, pri katerem sta Bezjak in Klemensberger kupovala tihotapsko blago. Pomprein sporoča v pismu, da k obravnavi ne more priti, pač pa potrjuje, da sta Bezjak in Klemensberger res 6. sept. popoldne pri njem nakupila razno blago in nato odšla. Naslednjega dne zjutraj je bil pri njem znani tihotapec Karel Šketa, viničar iz Partinja, polbrat Bezjaka, ki je odšel po nakupu proti meji. Šketa je po porotni obravnavi oktobra 1927 odšel v Ameriko, pustivši tu ženo in otroke. Tri priče so potrdile, da je Šketa kritičnega dne 7. septembra 1926, okrog 9. ure, ko je bil Resnik umorjen, pritekel ves upehan iz gozda v kočo Marije Muhič ob meji. Prosil jo je za drugo srajco, češ da so ga prijeli financarji, a jim je ušel in si pri tem raztrgal srajco. Prosil je tudi za vodo, da se umije. Muhičevi so mu res dali vodo

in srajco. Ko se je umil, je odšel, ne da bi se poslovil. Muhičeva hčerka je svojčas izjavila, da se je Šketa tedaj umil po obrazu, rokah in životu. Trgovec Pomprein bo sedaj še osebno zaslišan.

Zanimivo je bilo tudi zasliševanje znanega tihotapca Franceta Glaserja, posestnika v Studencih, ki je bil svoječasno skupno zaprt z Bezjakom. Bezjak mu je tedaj pripovedoval o umoru Resnika in kasneje, ko sta nekoč tihotapila iz Špilja, tudi pokazal kraj, kjer je bil izvršen umor v gozdu. Ko je prišel nato Glaser k Muhičevim, mu je Marija Muhič pripovedovala, da je 7. septembra 1926, okrog 9. ure, pritekel v smeri iz ceršaškega gozda, kjer je bil Resnik umorjen, Bezjakov polbrat Karel Šketa iz Partinja, ki je pravil, da je imel konflikt s financarji, a jim je ušel. Prosil je Muhičevo, naj mu da drugo srajco, njegovo — ki je bila krvava — pa mu je morala oprati. Muhičeva mu je tedaj tudi pripovedovala, da Bezjak ni nič kriv, temveč Šketa.

V istem smislu je pripovedovala Glaserju tudi Muhičeva sosedka Marija Kužner, ki je tedaj še pristavila, »da bi šla vsa Muhičeva hiša, če bi ona vse izpovedala«. Muhičevi (starejša in mlajša)

secev. iznenadena sta bila nad svobodo, ki jo uživamo, nad našim napredkom in bogastvom, in ko sta odšla, sta obžalovala, da ne moreta ostati tu dalje, da bi uživala to blagostanje. Mi smo v polnem pomenu besede zadovoljni, povsod spoštovani in naša srčna želja je bila, da to javno in pred vsem svetom povemo. Izrekamo globoko državljansko zalivalo in udanost dobremu

našemu kralju Aleksandru Prvemu, vladarju najsvobodnejše države Evrope!

In sedaj primerjajmo to odkrito izjavo, ki kaže, v kakih razmerah živi tam pri Pakracu 1500 Italijanov, ki niti niso naši državljani, in prilike, v katerih živi nad pol milijona našega naroda v Italiji, ki so njeni državljani! Komentar pač ni potreben!

sta že v preiskavi priznali, da se je Šketa res pri njih umil in dobil tudi drugo srajco, ker si je svojo pri spopadu s financarji raztrgal, nato pa odšel, ne da bi se poslovil. To je potrdila tudi Kužnerjeva.

Danes bo Glaser konfrontiran z Marijo Muhič in Marijo Kužner.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Petek, 24. aprila ob 15. uri »Veriga«. Dijaška predstava. Znižane cene.

Sobota, 25. aprila ob 20. uri »Cirkuška princesa«. Kuponi. Sprememba repertoarja.

Nedelja, 26. aprila ob 15. uri »Začarana žaba«. Kuponi. Otroška predstava. — Ob 20. uri »Leseni konji«. Znižane cene. Zadnjič.

Ponedeljek, 27. aprila. Zaprto.

Iz gledališča. Ker v nedeljo, 26. t. m. vojaška godba ni na razpolago, se mora Kalmanova opereta »Cirkuška princesa« ponoviti že v soboto, 25. t. m. ob 20. uri. Kuponi. — Otroška predstava »Začarana žaba« se bo zato vprizorila v nedeljo, 26. t. m. ob 15. uri. — Zvečer ob 20. uri bo poslednja vprizoritev zanimive francoske družinske komedije »Leseni konji«. Znižane cene. Zadnjič.

Poziv fotografom!

Na tujsko-prometni razstavi v jeseni leta 1931 bo v njenem propagandnem delu poseben oddelček namenjen fotokloristiki. Pripravljalni odbor razpisuje radi tega 11 nagrad za najboljše povečane fotografije tujsko-prometnih krajev Dravske banovine in sicer: 1. nagrada Din 750.—, 2. nagrada Din 500.—, 3. nagrada Din 300.— in 8 nagrad á Din 150.—.

Natečaja se lahko udeleži vsak poklicni fotograf ali fotograf-amater Jugoslovan. Slike se morajo predložiti pisarni pripravljalnega odbora za prireditve tujsko-prometne razstave, Ljubljana, Šelenburgova ulica 7/I, bodisi že v povečanem obsegu, bodisi vsaj v formatu 9×12 cm pod geslom z zapečatenim kuvertu, v kateri se nahaja točen naslov natečajnika, najkasneje do 20. junija 1931.

Natečajnik nagrajenih slik v merilu vsaj 9×12 cm se zaveže, da dá sliko v ustreznem merilu, vsaj 30×40 cm, na razpolago pripravljalnemu odboru za razstavo. Poleg nagrajenih slik se morejo razstaviti tudi druge fotografije v povečanem merilu, kolikor bo to dopuščal prostor. Nagrajene slike more pripravljalni odbor na svoj račun pomnožiti ter jih uporabljati za tujsko-prometno propagando.

Nov mestni avtobus.

V sinočnji tajni seji je občinski svet mariborski sklenil, nabaviti pod roko še skoro nov avtobus tvrdke Saurer, z originalno karoserijo, za znesek 215.000 Din. Avtobus je namenjen predvsem za prevoz posetnikov kopalnišča na Mariborskem otoku, ki bodo imeli tako na razpolago veliko udobno vozilo.

Naša požarna bramba rabi nov naraščaj!

Po prizadevanju vežbalnega mojstra naše gasilske družine, Josipa Volčiča, se bo v kratkem otvoril nov tečaj za naraščajnike. V novi tečaj se je prijavilo že 6 obrtnikov in uradnikov, med katerimi sta celo dva mestna uradnika. Vsi nesebično misleči Slovenci, ki se hočejo res žrtvovati za blagor svojega bližnjega se vabijo, da prijavijo svoj pristop v predstoječi tečaj vežbalnemu mojstru Jožetu Volčiču v Mariboru.

Italijani pri nas — naši v Italiji

Minulo nedeljo se je vršilo v Obriježju, v okraju pakračkem v Slavoniji, veliko kmetsko zborovanje, katerega se je udeležilo nad 2000 oseb, večinoma sami tamošnji italijanski kolonisti, ki so se že pred 60 leti pričeli tam naseljevati. Imenom teh italijanskih kolonistov je na zborovanju spregovoril Pinko Benavetura. Njegov govor je z ozirom na primerjavo prilik, v katerih žive Italijani v naši državi na eni in Jugoslovani pod Italijo na drugi strani, tako značilen, da je potrebno, da si predočimo iz njega nekatere odlomke.

Uvodoma pozdravljajoč velik kmetski pokret, ki valovi pod vodstvom »našega prvega seljaka« Karla Kovačevića po celi državi, in povdarjajoč, da bodi konec zablodam raznih strankarskih voditeljev, naglašajo, da tu naseljeni Italijani nočejo samo od strani gledati velikega gibanja, ampak smatrajo za svojo dolžnost, da se mu priključijo.

Pred 60 leti — je nadaljeval Benavetura — so nas težke okolnosti v naši stari domovini Lombardiji in Benečiji prisilile, da smo šli v nove kraje iskat boljšo in novo domovino. Srečna usoda nas je pripeljala v te kraje lepe Slavonije, blagoslovljene z vsemi božjimi darovi. Njene valovite ravnine, naseljene od Hrvatov in Srbov, so nas sprejele lepo in na krčevinah starodavnih pragozdov smo prišli do vsega obilja. S pridnim delom smo sezidali cvetoče vasi, ki v svoji lepoti kažejo obilje blagostanja, ki ga vsi uživamo. Poštenje in marljivost nam je geslo in razvili smo vse sile, da postanemo dostojni državljani nove domovine, in zlasti smo pazili, da smo složni z ostalimi kmečkimi tovaršji, ki so nam vedno in povsod izkazovali bratsko zvestobo.

Pravi napredek in silni porast našega blagostanja se je pričel po prevratu v novi državi. Prišli smo do takšnega blagostanja, kakor si nikdar niti misliti nismo mogli. Nas Italijanov je tu krog 1500 in smo večinoma še pristojni v stari domovini. Moram pa na tem mestu svečano izjaviti, da živimo v svobodoljubni državi Jugoslaviji, v kateri uživamo vse pravice svobode, kakoršne uživajo Srbi in Hrvati. Svobodno lahko povsod povemo, da smo Italijani, svobodno na vsakem javnem mestu govorimo italijanski in odgajamo svojo dečo svobodno v našem materinskem jeziku, svobodno lahko javno govorimo in prirejamo svečanosti in nihče nas nikjer in nikdar ne moti. Svobodno izpovedujemo vero svojih očetov. Še več, v naši župni cerkvi v Pakracu so bile leta in leta cerkvene prepovedi v italijanskem jeziku tako dolgo, dokler smo sami to hoteli, in župnija je imela duhovnika, ki je moral znati italijanski jezik. Pred 5 leti sta prišla sem k nam dva italijanska duhovnika iz Italije, da vidita, kaj delamo, kako nam je in da nas — potolažita. Bila sta med nami več me-

Plata V pričakovanju majnika! Plata

49.- Vrsta 2142-03
Elastični, lahki in dovršeni platneni čevljički za otroke, z usnjatim podplatom in podpetniki.

169.- Vrsta 1945-11
Damski čevlji iz boksa z nizkim podpetnikom, pripravni za vsak dan in za praznik, zlasti za popoldanske izprehode.

199.- Vrsta 5605-27
K spomladenskemu izprehodnemu plašču si nabavite ta lepo dekoltirani čevljiček. Okrašen s kačjim usnjem in z visokim podpetnikom prikazuje pariško modo.

169.- Vrsta 1937-22
Vam, ki ste izpostavljeni strapanu, je treba za spomlad lažjih čevljev. Evo jih s trpežnim podplatom za neverjetno nizko ceno.

249.- Vrsta 6627-08
Eleganten udoben čevelj za odličnega gospoda. Sportniki na terezu in oni na tribunah ne morejo biti brez čevlja te vrste.

Pozor!
Cenjenim odjemalcem si dovoljujem sporočiti, da dobijo vsako soboto v Gosposki ulici št. 23 prima svinjsko in špeharsko meso po isti ceni, kakor na špeharskem trgu. 1174.

Gospoda kot sostanovalca
sprejem na hrano in stanovanje. Tattenbachova ulica 20, pritličje levo. 1173

Stanovanje,
velika soba s štedilnikom v novi hiši in opremljeno sobo za dva gospoda ali zakonskemu paru takoj oddam. Pobrežje, Zrkovska 32. 1166

Natakarico
iščem. vsestransko izurjeno, za vsa gostilničarska dela, priključive zunanosti, poštena in zdrava, zaslužek dober, služba stalna. Pismene ponudbe na upravo Večernika, Maribor, pod »natakarica 1. maj. 1151

Pes volčje pasme
8 mesecev star na prodaj. Pekre 8. 1164

Sobo
z 2 posteljama oddam v bližini parka. Naslov v upravništvu. 1162

Gospoda
sprejem v sobo, Bavarska ulica 5, vrata 4. 1148

Lepo zračno opremljeno sobo
oddam. Vprašati v trgovini I. Kravos, Aleksandrova c. 13. 1091

Opremljeno sobo
oddam. Vprašati Jože-Vošnjakova ulica 21/II. 1149

Hitro popravilo ur,
ceneno in točno z 1—5letnim jamstvom pri tvrdki A. Stojec, Maribor, Jurčičeva ulica št. 8. Po stenke in stoječe ure se pride na dom. XVII

Odjemalci mesa pozor!

Prodajal bom vsako soboto meso v isti pripravi kakor špeharji, vendar ceneje! Za množične obiske prosim V. Pirš, Glavni trg

zastopniki se sprejmejo

Modne novosti

za dame in gospode ter šiviljske potrebščine v modni trgovini

ANTON PAŠ
SLOVENSKA ULICA

NOVO! URADNISKI ZAKON

Broš. 22 Din, vez. v platno 34 Din, po pošti 2 Din več v

KNJIGARNI TISKOVNE ZADRUGE
V MARIBORU, ALEKSANDROVA CESTA ST. 13

Bl. Zevaco

V senci jezuita

Zgodovinski roman. 150

»Vsi so za to, da vas izpuste, ne da bi vam storil kaj zalega. En sam meni, da vas je treba usmrtiti. Nesreča je, da velja njegovo mnenje več kakor mnenja vseh drugih. Poslušali ga bodo.«

»Ah! In kdo je ta neizprosnež?«
»Lantne!«
»To bi si bil lahko mislil. Naj store hitro, kar je v njih volja!«

»Prišla sem, da vas rešim.«
»Ti!« je vzkljnil veliki profos z zamolklo radostjo.
»Da, jaz!«
»In zakaj me hočeš oteti?«

»Ni časa, da bi vam pojasnila to. Izvedeli boste pozneje. Prosim vas samo, ne pozabite, da vas je hotel Lantne obesiti, a jaz da sem vas rešila!«
»Bodi brez skrbi, tega ne pozabim nikoli!«
»Svoj meč pustite tu,« je dejala, »ker bi vas utegnili izdati.«

Monklar je ubogal, pokrnil se z baretom in se ogrnil s plaščem.
Storil je to brez naglice.

Ta železni mož ni vztrepetal niti enkrat in njegovo srce ni utripalo nič hitreje, kakor če bi se bil preoblačil doma v svojem dvorcu.

»Pojdite z mano,« je dejala ciganka, ko so bile te priprave končane.
Šla sta po stopnjicah.
Ciganka je dvakrat zaklenila vrata in spravila ključ v žep.

Odpravila se je naravnost proti ulici Sv. Odraščenika.
Nihče se ni zmenil za njiju.

Sredi trga so se posvetovali še vedno.
V ulici Sv. Odrašenika je bilo par straž, postavljenih iz strahu, da se napadalcem vrnejo z ojačenji.

Toda pustili so jo mimo brez ovir, prvič zato, ker so jo poznali in drugič zato, ker so rokovnjači pazili na to, kar je prihajalo od zunaj in iz notranjščine Dvora Čudežev.

Na koncu ulice je ciganka obstala.
»Idite svetlost,« je dejala.
»Kaj pa ti?«
»Jaz? ... Vrnem se nazaj.«

»Pa če izvedo, da si me ti rešila?«
»To je mogoče.«
»Potem te ubijejo. Pojdi z mano, pripraviti ti hočem srečnejše življenje, nego si ga živela do današnjega dne ...«

Zmajala je z glavo.
»Nihče ne more ničesar za mojo srečo,« je odgovorila.

»Torj si hudo nesrečna? ...«
»Kakor le more biti človeška stvar.«
»Čudna ženska,« je zamrmral veliki profos. »Ali nisi ti tista, ki me je nagovorila nekega dne, ko sem jahal mimo ulice Sen-Deni? ...«

»Da, svetlost, jaz sem.«
»Tokrat si mi rekla, da se zanimaš za tega Lantneja ...«
»Res je, da se zanimam zanj — še zdaj.«
»Zakaj si me potem rešila, ko vendar veš, kaj bom storil?«

»Ne svetlost, tega ne vem.«
»No, da, gotovo je, da pade danes ali jutri Lantne v moje roke ...«
»To je prav verjetno, svetlost. A potem?«
»Potem? Potem ga dam nakolesiti živega. Saj si pravkar sama dejala, da tudi on meni ne bi bil prizanesel ...«

»Rekla sem vam to, ker je resnica, gospod.«
»Ti se torej zanimaš za Lantneja, pa si neglede na to otela njega, ki ga hoče obsoditi v strašno smrt?«
»Saj ni, da bi se morali vsi ljudje enako zanimati za svoje bližnje!«

Veliki profos je molčal par trenutkov.
»Kaj je s Trikotom?« je vprašal na to.
Trikot mu je prišel čisto naravno na um. Ob zadnjem cigankinem odgovoru je pomislil, da ima ta ženska morebiti enako tajno sovrašтво do Lantneja kakor Trikot.

Odkod to sovrašтво?
Ni se vznemirjal o tem. Ti rokovnjači, vlačugarji in cigani so imeli svoje posebne misli, živeli so v svojem posebnem svetu; niti njih ljubezen, niti njih sovrašтво ni bilo takšno kakor med ostalimi ljudmi.

Starka pa je odgovorila:
»Mrtev je ... naši ljudje so ga ubili, ker jih je izdal.«

»Pa kdo jih je posvaril?« je vprašal Monklar brez najmanjše žalosti za svojim bivšim vohonom.
»Lantne,« je odgovorila ciganka.
»Ali ne lažeš?«

Ciganka se je zdrznila. Mari čuti Monklar resnico?
»Čemu bi lagala,« je dejala s svojim običajnim glasom.
»Kaj vem? ... Ako sovražiš tega Lantneja ...«
»Ne sovražim ga. On meni ne pomeni ničesar. In tudi, če bi ga sovražila, se ne bi marala ponižati do laži. Ako hočem poplačati koga, ga poplačam sama. In prišejem vam, svetlost, moj udarec zadene vselej dobro.«

»To verjamem,« je pritrldil Monklar, in nekaj čudnega ga je izpreletelo.

»Kaj hočeš za to, da si me rešila?«
»Ničesar ne potrebujem, svetlost. Rešila sem vas samo za to, ker bi bilo nam vsem v strašno nesrečo, ako bi vas bili moji ljudje ubili ...«
»Naj bo! Z Bogom torej ...«
»Do svidenja svetlost ...«

Nekaj časa je gledala za njim, kako je odhajal mirnih korakov tako pokojno, kakor bi bil pozabil smrtno nevarnost, ki mu je pretila deset minut prej.

Toda njegova temna postava je kmalu izginila v noči.
Ciganka se je vrnila v Dvor Čudežev.
Posvetovanje načelnikov še vedno ni bilo končano in po njih hrupnih glasovih je ciganka spoznala, da je posvetovanje burno.

Stopila je k ognju in se vrnila mirno v krog rokovnjačev, pogajajočih se o usodi velikega profosa.
Za ciganko je vladalo med njimi nekakšno praznovno spoštovanje. Govorili so, da ima zveze z raznovrstnimi duhovi; slovela je tudi, da čita v zvezdah kakor v odprti knjigi. Marsikateri rokovnjač, ki se ne bi bil bal srečati policijsko stražo in bi bil šel na morišče s pomilovalnim posmehom na obrazu, se je zdrznil, kadar je srečal ciganko v temni noči.

In tudi zdaj, ko je stopila v krog poveljnikov ter dvignila suhe roke, kakor da bi zahtevala molčanja, je umolknilo mahoma vse naokoli.
»Bratje,« je izpregovorila ciganka, »posvetujete se, ali bi usmrtili velikega profosa ...«
»Kaj meniš ti o tem?« je zaklical nekdo.
»Moje mnenje je nepotrebno — kakor je nepotrebno vaše. Velikega profosa ni več v Dvoru Čudežev. Ušel je ...«
Zaoril je splošen krik jeze in gneva.
Več rokovnjačev je planilo h kleti, kjer je bil Monklar zaprt. Čz par trenutkov so se vrnili z vestjo, da je ciganka govorila resnico.
»Nikarte ugibati,« je dejala ciganka, »kako se je moglo zgoditi, jaz sama sem odprla velikemu profosu vrata in ga odvedla iz argotskega kraljestva.«
Osuplo molčanje je pozdravilo te besede, ciganka pa je hitela nadaljevati.
»S tem, da sem osvobodila velikega profosa, sem rešila nas vse. Duhovi so mi razodeli, da bi bila smrt velikega profosa znamenje vseobčemu klanju. Ako pa mislite, da nisem ravnala prav, se rada podvržem kazni, ki mi jo naložite. Tudi, ako mi prisodite smrtno kazen, umrem srečna, da mi je bilo dano rešiti svoje brate.
Navzoči kolovodje so bili večinoma priprosti ljudje, in te slovesne besede so napravile nanje globok vtis.

(Nadaljevanje prih.)